

Veverița hoțomană

CTN

Tot umblând după o nucă,
Veverița cea focoasă,
Scormonind ca o nălucă
A ajuns în pod, la casă.

Mirosise ea, vezi bine,
Țopăind printre uluce
Că acolo-n pod la mine
Ar fi rai, dacă s-ar duce!

Nu știu cum, dar mă văzuse
Că urcasem nuci în toamnă,
Iar acum în gând își puse
Lângă ele chiar să doarmă.

Eii, de-ar fi doar ce gândise,
N-ar fi nici-o supărare!
Dar cum intră o lovise
Mare poftă de mâncare!

Hoțomana-și făcu planul...
Avea tot ce își dorise:
Mâncărică pe tot anul
Și un loc călduț, de vise!

Ba-și chemă și ajutoare,
Că nu-i singură pe lume...
Și apoi grămada-i mare,
În doi, nucile-s mai bune!

Dar în timp ce o zbughise
Să-și cate tovărășie,
Planul ei măreț se duse,
Doar că ea, încă nu știe!

Mare i-a fost supărarea...
Când sosi, descoperise
Că i-a dispărut mâncarea
Și-a rămas cu-n sac de vise!